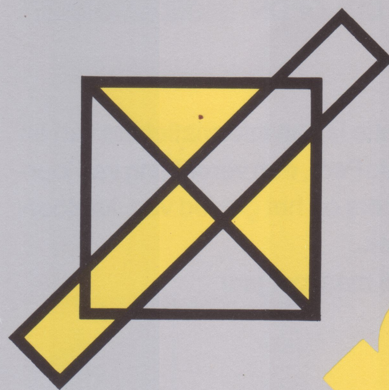

infopers COMMUNICATIE

Tiende jaargang NUMMER 3 / juni '89.

INFORMATIE VAN EN VOOR LEDEN VAN INFOPERS

COLOFON

InfoPerscommunicatie is een informatieblad van en voor de leden van InfoPers, een vereniging van journalisten en voorlichters op het gebied van kantoor- en informatietechniek.
Het verschijnt 4 tot 6 maal per jaar.

Redactie-adres:
Redactie 'InfoPers Communicatie'
C. Boutens
Barbarakruid 13
4102 KX Culemborg
telefoon: 070 - 782325 (Siemens)

Redactie:
C. Boutens
L.R. van Dullemen
Ing. W.F.K. van den Eijnde
Ing. R.A. Keijzer
F.D.P.M. Lether
P. van der Schaft

Lay-out:
Renée Meijer/Bunschoten m.b.v. PageMaker
Druk:
Drukkerij Rink & van Setten/Houten

SECRETARIAATSADRES

InfoPers
Van Diemenstraat 184
1013 CP Amsterdam
tel.: 020 - 203676,
telefax: 020 - 203669

INHOUDSOPGAVE

TIENDE JAARGANG
JUNI '89
NUMMER 3

Een nieuwe lente een nieuw geluid

CEES BOUTENS

InfoPers maakt zich op voor de tienerjaren. Of dat ook gepaard zal gaan met puberaal gedrag moeten we afwachten. Ik heb het idee dat onze vereniging snel volwassen aan het worden is.
In ieder geval hebben we ons verzekerd van een voorzitter met een gezonde dosis dadendrang en visie. Niet dat Willem Koole dat niet bezat, maar een nieuw geluid heeft altijd een speciale bekoring voor de luisteraar!

Op tal van punten zijn we als vereniging vatbaar voor verbeteringen, maar we hebben ook tal van positieve verworvenheden in onze 'club'.
De goede sfeer, het goede sociale contact en het samengaan van soms tegengestelde interesses.

Op één pun t is er een negatieve ontwikkeling te constateren: de interesse van de leden voor de ledenbijeenkomsten en derhalve ook de algemene ledenvergadering. Het is te hopen dat deze trend te doorbreken is in de komende maanden. Temeer omdat lid zijn van een vereniging niet zo vrijblijvend is als sommigen van ons menen te moeten denken.

In dit nummer geeft de lustrumcommissie al een voorbeschouwing op de geplande activiteiten. In het volgende nummer zullen de lustrumzaken vrijwel uit de omslag barsten. Ik hoop dat iedereen zijn of haar positieve bijdrage zal kunnen leveren aan een onvergetelijke mijlpaal.
Wat ons betreft: Op naar de swingende tienerjaren!

Afgaan door de zijdeur...

Het komt nogal eens voor dat leden van InfoPers afgaan. Pijnlijk en niet nodig! Regelmatig geven leden zich op voor een bijeenkomst. Hoge verwachtingen bij de ontvangende organisatie en bij de programmacommissie. En dan komt er vaak meer dan de helft niet opdagen; zonder bericht. Genant, pijnlijk, niet nodig en vooral slecht voor het image van InfoPers en dus ook van ieder individueel lid.

Daarom: Alleen opgeven als u echt van plan bent te komen. Als er iets tussenkomt: even afmelden. Voorkom dat u en InfoPers afgaan.

Een telefoontje om af te zeggen is niet echt moeilijk!

Microsoft knijpt 'm

De juridische perikelen rond de bescherming van de 'look and feel' van software heeft, vooral in de Verenigde Staten, heel wat pennen in beweging gebracht. Terecht, want het onderwerp is van groot belang, zowel voor ontwikkelaar en leverancier als de gebruiker van die computerprogramma's, waarvan een grafische interface een belangrijk deel van de gebruikersvriendelijkheid van het produkt uitmaakt.
Daarenboven betreft het een complexe juridische materie, hetgeen nogal wordt versterkt door de omstandigheid dat in de zaak Apple Computer vs. Microsoft, naast zuiver auteursrechtelijke aspecten (de crux van de zaak) ook contractuele verhoudingen meespelen.
Reden te meer het vonnis van de Amerikaanse rechter nauwgezet te bestuderen.
Nog afgezien van het feit dat juristen op deze manier behoren te werken (de brontekst is voorwaarde), is de berichtgeving over rechtzaken in niet specifiek op rechtsgeleerde leest geschoeide geschriften soms verwarrend.
Spreekt het ene blad van patenten, een andere krant heeft het over auteursrechten, terwijl het dezelfde procedure betreft. Ook worden benamingen als rechter, officier van justitie, advocaat en jurist door elkaar gehaald.

Ook de betrokken bedrijven doen mee een onzuivere berichtgeving door het opstellen van perscommunique's. Het gebeurt nog al eens dat een rechterlijke uitspraak alleen maar 'winnaars' kent, omdat beide partijen de overwinning claimen. De werkelijkheid ziet er vaak anders uit, omdat in de regel alle betrokkenen bij een juridische procedure pijn hebben moeten leiden.

Met alleen de beknopte, tweede of derde hands teksten over het recente Amerikaanse vonnis in de zaak Apple Computers vs. Microsoft (22 maart j.l.) kan een jurist bijna geen kant op of hij moet zich tot koffiedikkijken beperken. Er kan op basis van de gepubliceerde berichten namelijk geen antwoord worden gegeven op de centrale vraag: beschermt het (Amerikaanse) auteursrecht ook de grafische presentatie van software op het beeldscherm, bijvoorbeeld in de vorm van zogenoemde pull down-menu's en inconen (prullebakjes, kaartenbakjes, diskettes, bijtjes, e.d.)?
Anders gezegd: Wat zegt de rechter nu precies over de reikwijdte van de US Copyright Act in het kader van de visuele verschijningsvorm van computerprogramma's?
Dat de tekst van het vonnis uitkomst zou kunnen bieden, spreekt voor zich, en omdat vrijwel overal ter wereld het principe van kracht is dat wetgeving en rechterlijke uitspraken ter kennis van het volk moeten komen, rusten er op deze teksten niet alleen geen auteursrechten, ze zijn ook openbaar.

Nu wil helaas het feit dat de openbaarheid van

vonnissen niet automatisch inhoudt dat ze ook gemakkelijk te verkrijgen zijn.
Het tegendeel is veelal waar. Om de bureaucratisch ingestelde rechterlijke organisaties te omzeilen, wordt vaak de kortse weg genomen door de 'winnaar' om een afschrift van de juridische beslissing te vragen. Meestal is dat geen enkel probleem.
Naar aanleiding van de ontwikkelingen in de zaak Apple Computer vs. Microsoft blijkt volgens verschillende berichten iedereen blij te zijn, zodat Microsoft's locale vestiging in Hoofddorp om de uitspraak wordt gevraagd.

Nogal verassend laat de afdeling marketing echter weten het Amerikaanse vonnis niet ter beschikking te willen stellen. Immers, zo luidt de redenering, er is reeds een persbericht over de zaak verstuurd en dat is het PR-beleid. Praten met de directeur mag wel. Daar bestaat aan deze kant van de lijn echter geen behoefte aan. Het gaat slechts om de letterlijke tekst van de uitspraak. Maar weet Microsoft dan niet dat vonnissen geen geheime maar juist openbare documenten zijn? Stilte.
Nee, maar nu wel. Wil het marketingmeisje van Microsoft dan zo vriendelijk zijn om het faxnummer van het hoofdkantoor in de Verenigde Staten te geven, opdat bij gebrek aan medewerking bij William Gates zelf het bewuste stuk kan worden opgevraagd. Nee? Waarom dan niet?
Omdat er reeds een persbericht is. Verder praten heeft geen zin meer.
Zou je wellicht, inspelend op een actuele discussie, moeten zeggen dat in concreto een MARKETEER groot gelijk heeft het vonnis niet te verstrekken (je weet maar nooit wat de publiciteit er mee gaat doen), terwijl een VOORLICHTER of PR-FUNCTIONARIS eerder geneigd is de rechterlijke uitspraak ter beschikking te stellen? Aan de weigering het faxnummer niet te verstrekken kan het beste geen woord worden vuilgemaakt. Microsoft (Nederland) moet wel erg in de rats zitten.
Wat zou er toch in dat vonnis staan?

Voldoende inzendingen

Bij de sluiting begin mei jl. van de inzending voor de nieuwe "InfoPers-onderscheiding PR en Voorlichting" bleken er een kleine twintig inzendingen binnen te zijn, voldoende om de jury de gelegenheid te geven een verantwoorde keus te maken.
De voorbereidings commissie onder voorzitterschap van Michel van den Akker vergaderde op 23 mei j.l.. in Amsterdam met het doel de inzendingen te toetsen aan het reglement en een voorselectie te maken voor de jury, die in de tweede helft van augustus bijeenkomst voor de definitieve keuze.
De uitreiking vindt naar verwachting plaats op maandag 2 oktober op de Efficiency Beurs in Amsterdam tijdens een buitengewone ledenvergadering. Dus in één van de zalen van het RAI gebouw. Ook niet-leden zijn daarbij van harte welkom. De convocatie met de juiste plaats en het aanvangsuur (in de namiddag) volgt.

De Stichting Maatschappij en Onderneming geeft al jaren boekjes uit over actuele onderwerpen. Zes maal per jaar verschijnt SMO-'Informatief', een serie kleine boekjes (circa 50 pagina's) met pakkende titels zoals 'Beslissen bij saneren', 'Kunst, Beeldvorming en Bedrijf' en 'Succesfactoren in de textielindustrie'. Daarnaast geeft de stichting nog vier maal per jaar een boek en een tijdschrift uit en organiseert symposia. SMO heeft ongeveer 10.000 abonnees en wordt financiëel gesteund door het bedrijfsleven.

Een strenger toelatingsbeleid om scheefgroei tegen te gaan

InfoPers gaat nieuwe leden werven m.n. onder de medewerkers van algemene dagbladen, die informatietecnologie als één van hun specialisme hebben.
Deze en andere plannen maakte Kirsten Emous bekend toen zij de voorzittershamer van Willem Koole overnam.
Hiernaast de volledig tekst van haar toespraak.

Willem,

toen ik lang geleden de aanzienlijke leeftijd van tien jaar bereikte, hoorde ik dat tien jaar een kroonjaar was. Een kroonjaar was een heel belangrijk jaar. InfoPers bestaat dit jaar tien jaar en net zo lang ben jij voorzitter geweest. Je hebt dit kroonjaar uitgekozen om afscheid te nemen.

Een echt afscheid is het niet, want je zult voorzitter worden van de ballotagecommissie. Je blijft bovendien lid en we zullen je nog vaak genoeg zien, spreken en je zo nodig raadplegen.

Wie weet zoveel af van Infopers als jij? Tien jaar. Net als Ronald van Dullemen en Michael van de Akker, ben jij een man van het eerste uur. Onder jouw voorzitterschap heeft Infopers zich de repuatie verworven van een degelijke, serieuze club. Een club waarvan de Persprijzen algemeen gewaardeerd werden als terechte bekroningen.

In sommige journalistenkringen is het bon ton smalend over het verschijnsel persprijs te spreken.
Over de Infopersprijs heb ik nooit iets kleinerends gehoord.
Dat was gewoon een prijs die boven alle kritiek verheven was. We zullen met de Info-PR-prijs deze traditie voortzetten. Tijdens je voorzitterschap hebben de leden voldoende kans gekregen om tot een eigen inbreng te komen. Ruimte om zich uit te spreken was er voldoende. De verschillende commissies functioneren betrekkelijk geruisloos. Dat geeft onder meer aan dat ze de ruimte hebben gekregen om te functioneren. Te veel bemoeienis en over-de-schouder-kijkerij werken alleen maar belemmerend en dat heb jij altijd begrepen.

In elke vereniging is wel eens wat. Waar mensen zijn, zijn misverstanden en het daaruit voortvloeiende gekissebis. Voor zover dat mogelijk is - want InfoPers bestaat uit mensen - is nutteloos gekrakeel vermeden en zijn de samenwerking onderling zowel als de bijeenkomsten harmonieus verlopen. Het is niet gemakkelijk om in roerige tijden, zoals de automatisering met name de laatste tien

InfoPers-bijeenkomsten moeten aantrekkelijker worden met de bedoeling meer leden te trekken

FOTO: WALTER DE MAAR BV

Het nieuwe bestuur van InfoPers

V.l.n.r. Aristos Bouïs, Daphne Medik, Hans Janssen, Herma Volwater, Simon Veenis, Kirsten Emous, Frank Lether en de scheidende Willem Koole. Op de foto ontbreken Leo Klaver en Tino Bakker.
FOTO: WALTER DE MAAR BV

jaar heeft meegemaakt, als persclub een goede koers te houden. Welnu, de club is tien jaar geworden, bestaat niet alleen nog steeds, maar floreert en breidt zich gestadig uit.
Dat is mede en voor een groot deel aan jou te danken.

Zonder verleden geen toekomst.
Toen mij gevraagd werd Willem Koole op te volgen als voorzitter heb ik eerst een jaar als vice-voorzitter de nodige bestuurs-ervaring opgedaan. Behalve van InfoPers ben ik nooit lid geweest van welke vereniging dan ook - mijn mislukt avontuur bij de Heemsteedse roeiclub daargelaten - en in zelfs in mijn wildste fantasieën, en daar heb ik er nogal wat van, heb ik mij nooit als bestuurslid zien functioneren.

Toen Herma Volwater mij vroeg om aanvankelijk als vice-voorzitter en later als voorzitter op te treden, heb ik echt wel even aan het idee moeten wennen. Ik heb een jaar de tijd gehad om rond te kijken en een verlanglijstje op te stellen. Enkele wensen zijn zelfs al verwezenlijkt. Hier is het lijstje:

Een strenger toelatingsbeleid. Vele bedrijven geven hun marketingmensen een dubbelfunctie en laten hen tegelijkertijd public relations doen. Er zijn mensen die een dergelijke functie voortreffelijk vervullen, omdat zij onderscheid weten te maken tussen de voor InfoPers onverenigbare grootheden : PR en marketing. Er zijn ook mensen, die van huis en opleidingswege uit weinig weten van voorlichting, maar zich toch aanmelden als lid van InfoPers, omdat hun baas meent dat zij public relations doen.

Toelating van dergelijke mensen leidt tot een scheefgroei. Immers, volgens de statuten is Infopers een vereniging voor journalisten en voorlichters. Een scheefgroei zou er de oorzaak van kunnen worden dat degenen voor wie de club bedoeld is, minder animo zouden tonen om de bijeenkomsten te bezoeken of zelfs zouden wegblijven.

Wij willen dit voorkomen. In de aanmeldingsformulieren zijn gerichtere vragen over opleiding en taak opgenomen en in zijn geheel zal de ballotage iets strikter worden toegepast. Een wens die spoedig in vervulling gaat: een snelle ballotageprocedure. Doordat de namen van de geballoteerde leden eerst in InfoPers Communicatie moesten worden gepubliceerd, duurde het erg lang eer de nieuwe leden werden toegelaten. De namen zullen nu worden gevoegd bij de maandelijke convocaties. Dat zal twee maanden schelen in de ballotageduur.

Wens drie: werving van journalisten leden. We zullen voor de journalisten onder onze leden de bijeenkomsten aantrekkelijker moeten maken. Journalisten zijn nu eenmaal drukke bijen, die geneigd zijn alleen naar een bijeenkomst te gaan als de kennis die ze daar opdoen direct toepasbaar is. We zullen zo mogelijk de actualiteit zoeken door in te haken op actuele gebeurtenissen. Zo nodig of mogelijk zullen wij dat doen door een openbare persbijeenkomst ook voor niet leden te beleggen, op die momenten waarop gebeurtenissen rond en vanuit informatica in de publieke belangstelling staan. Op dat moment zal Info-

>>

Pers meer zijn dan een club vakgenoten. InfoPers zal dan een voorlichtende rol vervullen. Zij zal de publieke discussie over de ingrijpende gevolgen van de informatietechnologie ten dienste staan.

Dat is trouwens van het begin af aan haar opdracht geweest. Volgens artikel 2a van onze statuten houden onze leden zich actief bezig met het gebruik en de ontwikkeling van de informatietechnologie en in ruimer verband met de totstandkoming van de informatiemaatschappij.
Die informatiemaatschappij is er inmiddels.Toen InfoPers werd opgericht, moest de publiekspers bij wijze van spreken het woord computer nog leren spellen. Dat is inmiddels enorm veranderd. Vele algemene bladen hebben journalisten in dienst of maken gebruik van free lance-journalisten, die informatietechnologie als specialisme voeren. Ons ledenwervingsbeleid zal zich meer dan in het verleden richten op deze collega's, die de werkelijke intermediairen zijn tussen de kennis van de vakmensen en het publiek.

Een andere wens. Het budget. Zoals u weet zijn de administratieve taken van Ronald van Dullemen overgenomen door het secretariaat van het Ned. Genootschap voor Informatica. Wij weten echter nog niet of de hoeveelheid werk overeenstemt met de geraamde uren. Overschrijden wij de grens, dan, ja wat dan? Om dit probleem financieel te kunnen opvangen moeten wij ons budget vergroten. We gaan daartoe dit jaar nog geen voorstellen doen om de contributie te verhogen. We denken dat het beter is om in InfoPers Communicatie advertenties te verkopen. Net als in de meeste andere bladen.
InfoPers Communicatie neemt overigens een onevenredig groot deel van de jaarlijkse begroting, en wel de helft, in. Verkoop van advertentieruimte zal voor een betere balans zorgen.

Nog een wens: meer inspraak van de leden. Tijdens de vorige ledenvergadering is te weinig ingesprongen op voorstellen en opmerkingen van de leden. Hoewel de programmacommissie haar best heeft gedaan aandacht te schenken aan deze wensen en naar mijn smaak een uitstekend gevarieerd programma heeft opgesteld, zullen we nog meer aandacht aan suggesties van de leden moeten schenken.

Laatste wens: een beter PR-beleid. De PR-commissie is wegens oorzaken buiten haar schuld dit jaar niet goed uit de verf gekomen.
De nieuwe PR-commissie onder leiding van Daphne Medik zal alle PR-activiteiten coördineren, ook als het gaat om publiciteit over InfoPers, zodat gechargeerde en onjuiste berichtgeving wordt vermeden.

Allerlaatste wens: en dat we maar met een waardevol en creatief jaar tegemoet gaan.

=======

Toen volgde benoeming van ere-leden Willem Koole en Ronald van Dullemen.

Willem Koole over 10 jaar InfoPers

".... of ik blij ben dat ik mijn voorzittershamer van de InfoPers heb mogen neerleggen? Ach het is een gek idee. Je sluit een periode af. Je voelt je wat ouder. En het is allemaal zo snel gegaan. Het lijkt pas eergisteren dat ik met InfoPers begon. Toch is het tien jaar geweest. Langer moet je het denk ik ook niet doen. Maar ik heb het wel naar mij zin gehad. Ik heb altijd mogen werken met enthousiaste mensen."
Aldus Willem Koole, ongeveer een maand na zijn afscheid als voorzitter van InfoPers, waar hij als lid van de ballotagecommissie in de kommende tijd aan verbonden zal blijven. Een terugblik.

Het is duidelijk dat het afscheid als voorzitter van InfoPers, Willem Koole lichtelijk pijn rondom de hartstreek heeft bezorgd. Niet echt verwonderlijk als je zo nauw vanaf het eerste begin met de club, die voorlichters en journalisten in de informatica dichter tot elkaar moet brengen, betrokken bent geweest. Maar het leven gaat door en het is nu de taak van de nieuwe voorzitter van InfoPers, Kirsten Emous, om te zorgen voor continuïteit in de vereniging.
Willem Koole zal zich met het beleid van de nieuwe voorzitter duidelijk niet gaan bemoeien.
"Natuurlijk zal ik vanuit mijn positie in de ballotagecommissie dit beleid wel kunnen ondersteunen. Het ligt zeker in mijn voornemen om de ballotageregels streng toe te passen. Zo zal het in de toekomst zeker niet meer voorkomen dat iemand die alleen een reclamebudget beheert lid wordt van InfoPers."
Aldus Willem Koole, die zijn functioneren bij Computerworld positief beïnvloed zag dank zij zijn contacten binnen InfoPers en die niet alleen InfoPers heeft zien veranderen maar zeker ook de automatiseringwereld.
Aan Willem Koole dan ook de vraag wat er binnen InfoPers in de afgelopen tijd is veranderd.
"InfoPers is in de eerste plaats uitgegroeid tot een vereniging die in de automatiseringsbranche wordt erkend en gewaardeerd. En ik ben zeer content dat dat zonder al te veel interne problemen is gebeurd.
In het begin had ik nog even angst dat, omdat er in de automatiseringsbranche altijd een harde concurrentiestrijd heeft gewoed, er interne strubbelingen zouden kunnen ontstaan tussen functionarissen van bedrijven. Gelukkig hebben deze strubbelingen zich nooit voorgedaan. Er is altijd veel collegialiteit geweest. Dat betekent niet dat InfoPers is afgegleden tot louter een gezelligheidsvereniging. Mede door het instellen van de tweejaarlijkse persprijzen voor de meest informatieve redactionele bijdrage op informatiseringsgebied is InfoPers een vereniging van niveau geworden."
Een en ander neemt niet weg dat ook Willem Koole

"Afscheid InfoPers gaf pijn aan het hart"

erkent dat er in de komende jaren het nodige moet gebeuren om InfoPers de ingeslagen weg te laten vervolgen.

"Eén van de problemen van InfoPers is natuurlijk de uit balans zijnde verhouding tussen journalisten en PR-functionarissen. Maar ja, er zijn nu eenmaal meer PR-functionarissen dan journalisten. In het begin dachten we dat deze scheve verhouding in betrekkelijk korte tijd recht zou groeien, maar het is niet gebeurd. Aan de andere kant moeten we ons realiseren dat we met InfoPers nog slechts aan het begin staan. Veel journalisten die nu bij radio, televisie of dagbladen werken en een daadwerkelijke interesse voor informatica aan de dag leggen zijn nog geen lid van InfoPers. E r is dus nog wel degelijk groei aan de kant van de journalisten mogelijk. Wel is het zo dat we in het verleden bij het plannen van bijeenkomsten misschien wat te weinig oog hebben gehad voor de drukke werkzaamheden van journalisten. De meste journaliseten hebben zeker overdag een volle agenda. PR-functionarissen kunnen nog wel eens een middag er tussen uit breken. Voor journalisten is dat veel moeilijker.

Het zou misschien een goede zaak zijn, indien bijeenkomsten worden gehouden op tijdstippen waarvoor ook journalisten zich gemakkelijk vrij kunnen maken."

Willem Koole

Een onvermijdelijke vraag is welk moment Willem Koole de afgelopen tien jaar heeft beschouwd als een hoogtepunt in 'zijn InfoPers-tijdperk'.

"Ja, hoogtepunt, hoogtepunt. Het eerste lustrumfeest was uiteraard zeer de moeite waard. Hetzelfde geldt voor het bezoek dat minister Deetman aan InfoPers bracht toen INSP werd gelanceerd. Er waren toen minstens 80 journalisten in Nieuwspoort aanwezig. De vragen van Dick Overkleeft aan de minister hebben toen nog geleid tot aanpassingen in het voorlichtingsplan over INSP. Waarom we daarna niet meer bewindsleden hebben uitgenodigd? Ja, kijk, Nederland heeft nu eenmaal geen Informatica-minister en na INSP hadden we Deetman, voor wie de informatica voorziening ook geen hoofdtaak is, al gehad. Wat dat betreft vind ik het nog steeds jammer dat er binnen de Nederlandse overheid geen centraal aanspreekpunt is voor informatica-aangelegenheden. Dat vind ik een gemis. Met dit aanspreekpunt had je leuke discussiemiddagen kunnen organiseren, bijvoorbeeld over ISDN e.d. We hebben ook Lubbers nog eens een keer uitgenodigd om te komen spreken, maar die sloeg de uitnodiging af met een beleefd briefje van de directeur van de Rijksvoorlichtingsdienst."

Uit het gesprek blijkt dat Willem Koole terugziet op een goede InfoPers periode waarin hij minder tijd heeft behoeven te steken dan verwacht.

"Als je een goede secretaris hebt, dan hoef je als voorzitter eigenlijk alleen maar de vergaderingen te leiden en hoef je alleen bij wisselingen in je bestuur goed in actie te komen."

Aan Kirsten Emous geeft hij de raad om door te gaan op dezelfde enthousiaste wijze als toen zij vice-voorzitter was.

"Kirsten kan omdat ze al een jaar in het bestuur zit, als het ware een vliegende start maken. Ik raad haar aan om haar stem ook in de toekomst duidelijk te laten horen en ik heb er alle vertrouwen in dat ze een goed voorzitter zal zijn."

Over de talrijke commissies doet Willem Koole ietwat politiek.

"Je hoort wel eens dat de commissies binnen InfoPers zelfstandige eilandjes geworden zijn. We hebben altijd geprobeerd om dit ten koste van alles te vermijden. En ik ben ook nog steeds van mening dat de commissies niet echt eilandjes zijn. In iedere commissie zit bijvoorbeeld een bestuurslid die te allen tijde aan de commissie kan vragen hoe het met bepaalde zaken ervoor staat. Dat neemt niet weg dat er natuurlijk zaken zijn binnen de commissies die voor verbetering vatbaar zijn. Ook voor InfoPers geldt dat lang niet alle goede voornemens kunnen worden uitgevoerd."

>>

Minder indirect is hij als aan hem de vraag wordt gesteld of leden met een gecombineerde PR-marketing functie eigenlijk InfoPers zouden moeten verlaten.

"Op zich is InfoPers geen vrijplaats voor marketeers. Helaas is de werkelijkheid soms weerbarstiger dan intentieverklaringen. Kijk, als er in Nederland alleen mar IBM's zouden zijn, dan zouden we ook geen problemen hebben met mensen die deels voorlichter, deels marketeer, deels directeur zijn, want in een dergelijke organisatie zijn die functies duidelijk gesplitst. Aan de ene kant zie je dat de branche volwassen aan het worden is en in staat om full-time voorlichters aan te trekken. Maar aan de andere kant zie je steeds weer bedrijfjes ontstaan die nieuwe nog onbetreden hoekjes van de automatiseringsbranche bewerken. En ook die nieuw bedrijfjes willen graag bij InfoPers aansluit-en. Je kunt helaas geen al te scherpe scheidslijnen trekken tussen voorlichters en marketeers",

zegt Willem Koole die tot slot hoopt dat InfoPers in de toekomst meer contacten zal gaan leggen met buitenlandse informatica-verenigingen.

"Dit contact is op het ogenblik bijna nihil te noemen. Daarbij moet wel bedacht worden dat Nederland een van de weinige landen is waar een vereniging als InfoPers bestaat. Wat dat betreft hebben we met InfoPers altijd duidelijk voorop gelopen."

LEO KLAVER

WIM VAN DEN EIJNDE

Staat de toekomst van InfoPers op het spel?

De woorden van Max Dirkse in InfoPers Communicatie nummer twee van dit jaar klonken hard. Ik herhaal het nog maar even: "Alle marketing mensen die zich niet hebben bekwaamd in het vak communicatie moeten InfoPers verlaten ". Is zo'n uitlating nou niet wat ongenuanceerd vraag je je af als je zoiets leest. Verderop versterkt hij dat idee nog door te stellen dat het InfoPers-bestuur van de leden (en hij spreekt dan niet meer alleen over marketeers) eigenlijk bepaalde communicatieve vaardigheden zou moeten verlangen bijvoorbeeld door naar hun opleidingsniveau te kijken:
"hebben ze afgeronde opleidingen gevolgd. Zijn ze schoolgegeaan op een universiteit om zich verder in de communicatie te bekwamen. Als het bestuur van InfoPers dat doet, dan denk ik dat vele InfoPers-leden door de mand zullen vallen "

Kijk als ik zulke uitspraken hoor, dan slaat mij de schrik om het hart. Je zou haast gaan denken dat de vereniging in een toestand van totale verloedering verkeert en alleen de voorgestelde zuivering nog redding kan brengen. Ook die gedachte wordt weer bevestigd als hij stelt dat er het nodige moet gebeuren om InfoPers voor de ondergang te behoeden.
Het klinkt allemaal zo absolutistisch en zo radikaal. Alsof we met z'n allen op een zinkend schip zitten. Wel, dat gevoel heb ik wat onze vereniging betreft nou helemáál niet. Wat ervaar ik? Op enkele uitzonderingen na, goed bezochte en goed georganiseerde bijeenkomsten, levendige discussie, collegialiteit, een interessant en prettig leesbaar verenigingsorgaan; met andere woorden een redelijk goed bloeiende vereniging. Ik vraag mij dan af, wie Max zou willen wegzuiveren. Best mogelijk dat er enkele mensen zijn aan te wijzen, die maar nèt door de ballotage zijn gekomen. Goed dan zullen die zich bij de club misschien tòch minder goed thuis voelen en te zijner tijd vanzelf wel weer verdwijnen. Of zie ik het soms helemaal verkeerd, ben ik ziende blind, heb ik geen oog voor wat er werkelijk aan de hand is, heeft die ballotagecommissie er al die tijd maar met de pet naar gegooid. Zó erg kan het toch niet zijn?

Toch zit ik met deze, wat de toestand van de vereniging betreft totaal van de mijne afwijkende visie in mijn maag. Per slot van rekening is Max één van de leden van het eerste uur die heel veel voor InfoPers heeft gedaan en die bovendien nog in een directiefunctie het vertrouwen geniet van een grote onderneming ten aanzien van de zorg voor de externe betrekkingen. Echt niet de eerste de beste dus. Ik blijf me echter toch afvragen of de stellingname van Max enerzijds niet wat al te pessimistisch is en anderzijds niet te radikaal. Daarom deze reactie; uiteraard op persoonlijke titel. In dit verband verder nog enig commentaar op een aantal andere door hem aangeroerde punten.

Is het waar, dat journalisten en public relations mensen zich in de vereniging niet meer zo thuis voelen? Als hij stelt: "Vooral journalisten weten niet wat ze nog langer bij InfoPers te zoeken hebben" dan krijg ik weer de neiging om dat ongenuanceerd te noemen. Mij zijn er in ieder geval veel bekend die best tevreden zijn met de vereniging. Niet dat er geen wensen meer zijn; natuurlijk kan er veel worden verbeterd. In dat opzicht kan ik met veel ideeën van Max

meegaan. Een bijzonder goede zaak is bijvoorbeeld de betrokkenheid van de journalisten van dagbladen te vergroten; meer leden uit die kring zal zeker bijdragen tot een vergroting van het maatschappelijk draagvlak van de vereniging, tot versterking van het journalistieke element en tot een betere evenwicht tussen categorie-1- en categorie-2-leden. Veel verwacht ik ook van het leggen van goede banden met (buitenlandse) zusterorganisaties. Ook het idee om de actualiteit een grotere rol te laten spelen bij de keuze van onderwerpen voor bijeenkomsten spreekt mij aan. Tenslotte ben ik het ook bepaald eens met de stelling dat InfoPers zich professioneler moet opstellen maar dan denk ík vooral aan vormen van belangenbehartiging en afspraken met een vereniging als NVJ om zonodig in voorkomende van hun organisatie gebruik te kunnen maken.
Dat zal vooral de jongere leden en de vogelvrije free-lancers aanspreken.

Het het voorgaande sluit meteen aan op een andere gedachte die bij me op kwam: stel dat Max het inderdaad bij het goede eind heeft en dat afslanking noodzakelijk is om deze verworden vereniging voor de ondergang te behoeden, dan zou in eerste instantie een aanzienlijke teruggang van het ledental het gevolg zijn. Dat houdt in dat de door hem voorgestelde professionalisering die, denk maar aan de betaalde directeur, een bom duiten kost voorlopig moeten worden vergeten. Het zal misschien (zie het financieel overzicht 1988 en de prognose 1989) dan al moeite genoeg kosten om het professionele uiterlijk van ons blad en het ledenboekje (beide communicatiemiddelen bij uitstek) te handhaven. Maar goed we moeten natuurlijk wel principieel blijven en zoals Max opmerkt: "het gaat er immers niet om om InfoPers zo snel mogelijk te laten groeien". Hij bedoelt hier natuurlijk: ..... ten koste van alles te laten groeien, want natuurlijk willen we niets liever dan zo snel mogelijk groot worden. Immers hoe meer belanghebbenden de zegeningen van de vereniging deelachtig kunnen worden hoe beter wij dat behoren te vinden. En dàn pas zal InfoPers ècht de invloedrijke vereniging kunnen worden, waarvoor Max in zijn interview de blauwdruk schetst.

Als we dan over groeien spreken dan dient men zich af te vragen hoe het met het groeipotentieel zit. Met andere woorden hoeveel informatica-communikanten, die we graag onder onze leden zouden tellen hebben de weg nog niet gevonden of willen de weg niet vinden. Dan denk ik dat we ons geen zorgen hoeven te maken over het categorie-2-arsenaal, alhoewel ik persoonlijk graag wat meer voorlichters van de (technische) universiteiten in onze gelederen zou zien. Waar we ons wèl zorg over moeten maken is het arsenaal van (vooral de jonge) journalisten. Ik ontmoet ze bij bosjes op de persconferenties. Sommigen kennen InfoPers helemaal niet, anderen weten dat er in hun redacties bepaalde personen lid zijn maar geven op de vraag: waarom jij niet? een ontwijkend antwoord. Dat verwondert mij niet. Het lidmaatschap van de vereniging is voor deze categorie, die financieel bepaald niet tot de meest draagkrachtigen behoort, een flinke belasting. Zij zullen als ze lid willen worden in ieder geval alle kosten uit eigen zak moeten betalen; dat is de (voor hen relatief hoge) lidmaatschapsbijdrage plus reiskosten voor het bezoek aan een aantal bijeenlkomsten (zo ze van de baas, mogelijk zelf lid van InfoPers, daarvoor al vrijaf krijgen). Ik vraag mij wel eens af bij hoeveel categorie-2-leden en de hoger op de journalistieke ladder staande categorie-1-leden het lidmaatschap géén financiële drempel vormt omdat deze kosten kunnen worden verhaald op de onderneming waarbij zij werken. Een soortgelijke situatie als bij de jongeren doet zich voor bij de free-lancers, waarvan er ook nogal wat in het gebied van de informatica werkzaam zijn. Een financiële drempel dus, waaraan je mijns inziens iets zou moeten doen om het lidmaatschap aantrekkelijker te maken. Hierbij zou je kunnen denken aan: lagere lidmaatschapskosten voor jongeren, bijeenkomsten zo centraal mogelijk in het land beleggen (lagere reiskosten en zo gering mogelijk tijdsbeslag), tegen reiskostenvergoeding jongere leden bij toerbeurt in te schakelen voor het verslaan of kritisch te becommentariëren van bijeenkomsten in IPC (mogen er best twee per keer zijn), de senioren stimuleren hun junioren te motiveren om lid te worden van InfoPers en vooral de al eerder genoemde vormen van belangenbehartiging.

Zo het ei is gelegd. Als ik er nog eens over nadenk zou het best zo kunnen zijn dat Max misschien opzettelijk met zijn uitdagend stellingen wat knuppel-in-het-hoenderhok-gooi-erig bezig is geweest om een discussie op gang te brengen. Wat mij betreft is hij daar dan in ieder geval uitstekend in geslaagd. En dan ben ik hem daar nog dankbaar voor ook want ook mij gaat InfoPers en alles wat met communicatie te maken heeft ter harte en ik vertrouw met deze persoonlijke ontboezemingen in ieder geval een positieve bijdrage te hebben geleverd tot de discussie in en over de mij nog steeds dierbare vereniging.

(Ook InfoPerslid van het eerste uur, HBS, HTS-Elektrotechniek, geen communicatie-opleiding maar wel zijn hele beroepsleven intensief bezig met communicatie. Mag ik blijven Max?)

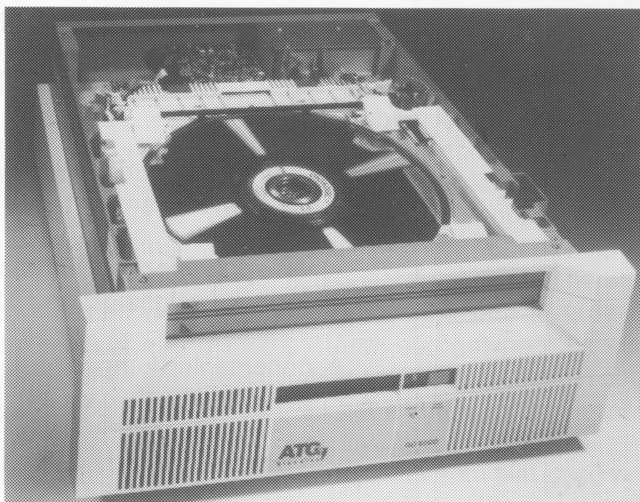
INFOPE

VOORUITGANG I

Om de techneuten onder de Infopersbevolking te vriend te houden hier even iets over wat het Bureau Informatie Franse Technologie in Amsterdam aankondigt als een revolutie op het gebied van WORM-techniek. Revoluties in de techniek zijn nooit weg en bieden vaak nieuwe perspectieven, en in dit geval dan infoperspectieven.
Wat is er aan de hand?
Het Franse ATG Gigadisc komt met een geheel nieuwe filosofie in de markt van optische schijfstations met een systeem waarbij de gebruiker zijn systeem verder kan ontwikkelen zonder dat eerder gedane investeringen verloren gaan. De basis voor dit systeem is de tijdens de Cebit geïntroduceerde Gigadisc 6000 met een opslagcapaciteit van 6.400 miljoen tekens, een gemiddelde transfersnelheid van één miljoen tekens en een gemiddelde sectortoegankelijkheid van 100 milliseconden. De stations, waarin diverse geavanceerde technologische vindingen zijn toegepast, kunnen worden gebruikt in diverse systemen.

De nieuwe stations zijn vooral geschikt om de capaciteit en de kwaliteit van archiefsystemen op te voeren. Zo kan een archief van 900 GByte, dus zeg maar 200 à 250 miljoen A4-tjes worden ondergebracht op een vloeroppervlak van minder dan twee vierkante meter. En je kunt er razend snel iets in terugvinden ook. Wie wil er nog beweren dat een computer een onding is?

WIM VAN DEN EIJNDE

Zo te zien gewoon een schijfeenheid, maar dan wèl een waarop zo'n 1,5 à 2 miljoen A4-tjes kunnen worden ondergebracht, de Gigadisc 6000 van het Franse bedrijf ATG.

VOORUITGANG II

De computer, de bestuurder bij uitstek, heeft weer een nieuw wapenfeit aan zijn illustere lijst van goede daden toegevoegd. Een aantal Europese autofabrikanten wilde wel eens weten of je een auto onbemand/vrouwd met een noodgang over een weg zou kunnen laten rijden; en ja hoor het kon! Ergens op een nog niet voor het verkeer toegankelijke stuk snelweg in het Westduitse gebeurde het;
een auto zonder mensje er in door een computer bestuurd, gierde met een snelheid van net geen 100 km per uur over het wegdek. De computer kreeg de nodige bestuurlijke informatie via het oog van een TV-camera en zie, het was net alsof er wèl een mensje inzat. Toch maar mooi, dat dat ook al weer kan!
Toen ik dat bericht las, probeerde ik te bedenken hoe de toekomst op de weg er nu uit zou gaan zien. Ik moest toen even denken aan die psychiater die zijn patient in zijn spreekkamer had achtergelaten met een computer met de bedoeling dat zich hieruit een medisch verantwoorde psychodialoog zou ontwikkelen. De man meende het bewaken van de geestelijke gezondheid tijdelijk

RSPECTIEF

even aan zijn systeem te kunnen overlaten en permitteerde zich na een kleine ontspannende wandeling een pilsje in zijn stamcafé. Tot zijn verbazing trof hij daar zijn patiënt aan achter een fors glas gerstenat. Gevraagd waarom de man niet in gesprek was met de computer werd de arts op indringende wijze geconfronteerd met een van de verrassende mogelijkheden van de computertechnologie.
Het bleek dat de patiënt zijn eigen computer had meegebracht en dat die nu in de spreekkamer zat te communiceren met die van de psychiater.
Hoe het er in de toekomst met al die door computers bestuurde voertuigen dus op de weg zal gaan uitzien weet ik niet maar de verassingen zullen wel weer niet uitblijven.

DE MAN IS SOMS EEN VROUW

Om nog even terug te komen op dat be-man-nen van die auto hierboven. In de vorige Infoperspectief verzuchtte ik al dat het taalkundig soms zo moeilijk was om niet te discrimineren in het M/V-vlak. Je moet zó verschrikkelijk op je woorden letten! Zó praat je over de vuilnisman of je ziet een vrouwelijke vuilnispersoon de grijze zak met afval met een forse zwaai in de oranje wagen deponeren; en dan de melkman; ook al zoiets. Niet alleen mag je al blij zijn als je toevallig ook nog melk (met melk meer mens!) bij hem kan krijgen maar ook het tweede deel van zijn beroepsaanduiding dekt vaak de lading niet meer; kortom ook de melkman verwatert. Maar laat ik mij vermannen.... wat zeg ik?.... vermensen ! en er voor zorgen dit soort zaken voortaan correct af te handelen. Dus wordt het een persoonsgat bij een stoomketel, mensschappen bij het leger, zal ik mijn persoontje staan als er iets gepresteerd moet worden en zal ik man in M/V veranderen in woorden als manuren en mankracht; maar wat ik met manmoedig en manslag moet...., ik weet het niet; ik doe in ieder geval mijn best. Gelukkig hoeven manieren, maneschijn, mandaat en mangel niet te worden veranderd; anders zou er voor de damesmantel en de manicure wel een erg verwarrende situatie ontstaan.
Een even originele als ongewenste oplossing van het probleem werd opgeworpen door een bekend, vaak voor "geachte heer" en "hij" uitgemaakt vrouwelijk InfopPerslid. Ze zei "misschien een kleine operatie...?"
Néé houden zo alsjeblieft. Een computerwereld zonder vrouwen is toch zeker ondenkbaar?

VEILIG VRIJEN

Nee dit heeft niets maar dan ook niets met het vorige onderwerp te maken maar alles met het feit dat computersystemen tegenwoordig makkelijk kunnen worden aangetast door kerstboomvirussen, balletjesvirussen en weet ik veel wat voor virussen nog meer. De gevolgen daarvan kunnen, zoals bekend, variëren van een onschuldig plotseling opduikend tekeningetje tot het wissen van complete bestanden. Maar bij de TU in Eindhoven zijn ze er nu uit, zo wist (van weten, niet van wissen) Cursor, de wekelijkse TU-krant onlangs te melden. Een aantal medewerkers van het rekencentrum van de universiteit meldde dat men nu alle tot dan toe gemelde virussen onschadelijk kon maken. Dat moge een geruststellende gedachte zijn maar in het zelfde artikel wordt geconstateerd dat men zich nooit voor 100 % tegen virussen kan indekken en dat zodra een antivirus ontdekt is de slechterikken onder de computerfanaten weer snel met iets nieuws op de proppen komen.
Op de TU blijken twee soorten studenten te zijn; één categorie ontwerpt (voor de pure lol) virussen en verspreidt deze, de andere (gelukkig steeds groter wordende) groep vindt het een uitdaging ze te bestrijden en zo blijft de zaak in evenwicht op kosten van de belasting betaler. In ieder

Als èrgens geen sprake is van een mannenmaatschappij is dat wel de informaticawereld. Maar in het taalgebruik blijft het soms een moeilijke zaak met al die groenteboeren, mangaten en boemannen.

(foto ICL).

geval een aansporing om veilig te vrijen met de computer.

COMPUTERMODEL OPENT NIEUWE PERSPECTIEVEN

Dr. Jaap Zwagerman van de Universiteit Amsterdam hoopt straks de geschiedenis in te gaan als de man die de "voelende" computer heeft uitgevonden. Nico Baaijens schreef in Kijk over het werk van Zwagerman die onlangs promoveerde tot doctor in de sociale wetenschappen, op een proefschrift "The Artificial Concern Realization System" ACRES met de subtitel "Een computermodel van emotie". Dit model is gebaseerd op 31 menselijke emoties en werkt in een omgeving van kunstmatige intelligentie. Geladen met dit "levende" model kan de door Unix bestuurde Gould-computer van de universtiteit als een redelijk normaal levend wezen worden beschouwd. ACRES vindt het belangrijk een gevoel van geluk en tevredenheid te handhaven, informatie te ontvangen over mensen en dingen in zijn omgeving en om zijn kunstmatige bewustzijn in stand te houden.
Tijdens "ontmoetingen met mensen" past het programma zijn karakter aan en leert het de mensen kennen door hun gegevens op te slaan in zijn magnetische hersenen. Met sommige lieden kan ACRES echter niet opschieten omdat ze willens en wetens proberen de computer op zijn magnetische ziel te trappen.
In de computerwereld heeft het werk van Zwagerman nogal wat aandacht getrokken; zelfs in Japan. Het systeem kan in principe geschikt worden gemaakt voor elk model en verzorgt een gemotiveerde besturing en handhaving daarvan ongeacht of het nu emoties moet uitdrukken, een ziekenhuis moet leiden, een ruimteschip moet besturen of een huishouden draaiende moet houden. Het ziet er naar uit dat het werk van Zwagerman de informatiemaatschappij een aantal nieuwe perspectieven te bieden heeft.

SIEMENS BLIJFT SPORTIEF

Natuurlijk willen die jongens graag (liefst veel) geld verdienen maar het moet gezegd, ze doen het op een sportieve manier.
Werd eerder op deze plaats al gewag gemaakt van de informatische begeleiding van het WK voetbal door Siemens, nu hebben ze er toch maar mooi weer voor gezorgd dat het WK ijshockey ordelijk verliep (nu moet ik oppassen want ik schrijf dit op een moment dat ze nog gehouden moeten worden terwijl deze rubriek pas daarna verschijnt; ik hoop dus maar dat er niemand roet in het eten gooit). In de periode van 15 tot 20 mei zorgden 19 computers ervoor dat het schuiven van de puck over het ijs en alles wat daarbij hoorde nauwlettend werd begeleid en gevolgd. Er moesten 4500 personen geaccrediteerd worden, waaronder 240 spelers en 900 journalisten (dus zo'n 3,75 journalist per speler). Aan het eind van elk derde deel van een wedstrijd en na afloop daarvan leverden de computers een complete evaluatie met ongeveer 800 gegevens.
Een noviteit was dat de trainers de samenstelling van hun team op het laatste moment per personal computer konden opgeven. Daarnaast bestuurden de PC's via een beeldgenerator ook nog de informatie-opmaak voor alle TV-beelden alsmede de stadion publicatieborden.
Verder verzorgden zij de actuele informatie ten behoeve van het perscentrum en voor de informatiemonitoren op de commentaarplaatsen. Tenslotte leverde het systeem een omvangrijke eindrapportage, die kort na het einde van het evenement ter beschikking kwam.
Wat het systeem niet deed was: het opstellen van de journalistieke opinie's en verslagen, het opmaken van de sportrubriek met tekst en foto's aangepast aan de verschillende kranten en periodieken en het telematisch doorzenden van dat eindprodukt.
Maar ja, dan zouden ook maar even 900 journalisten een leuk uitje hebben gemist en dat was dan minder sportief geweest.

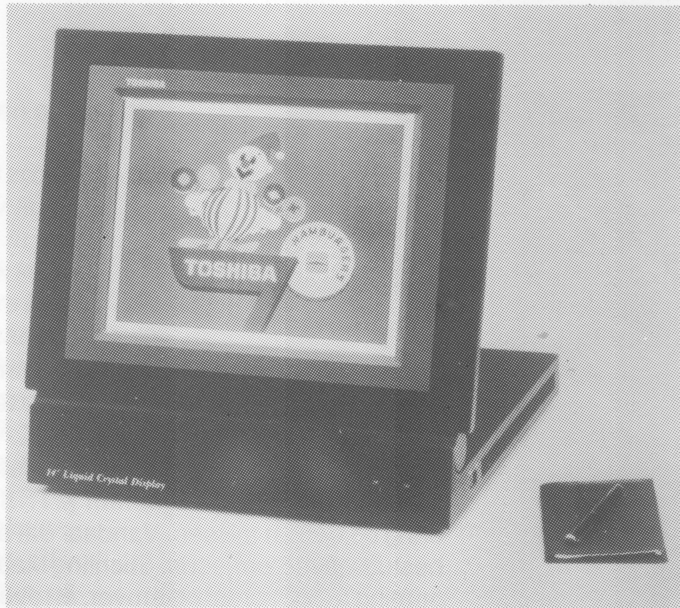
KAN DE LICHTSNELHEID WORDEN OVERTROFFEN?

Graag wil ik nog even terugkomen op mijn boekbespreking van "De onomkeerbaarheid van de tijd" in het vorige nummer van IPC. Een krantenpublicatie was namelijk aanleiding voor een kleine aanvulling.
Volgens de relativiteitstheorie van Einstein kan niets zich sneller verplaatsen dan het licht. Dan worden je afmetingen namelijk nul en je energie oneindig, weet u nog wel?
Toch komen er, zo schreef Hans Friedeman onlangs in de wetenschapsbijlage van De Volkskrant, steeds meer wetenschappelijke kwajongens, die aan sommige delen van Einsteins magistrale bouwwerk beginnen te morrelen. Één van die morrelaars is Nick Herbert, die zijn subversieve ideeën vastlegde in zijn boek Faster then Light: Superluminal Loopholes In Physics. De genoemde boekbespreking noemt het boek, dat wèl enige kennis van de moderne fysica vereist, een verrassende openbaring.
Het is dan ook maar niet niks als je je realiseert dat het misschien ooit mogelijk zou zijn om een reis te maken waarbij je als je aankomt getuige kunt zijn van je eigen voorbereidingen voor de start.
Herbert stelt dat de tijd als vierde dimensie eigenlijk een ander soort ruimte is.
En waarom , zo vraagt hij zich af, zouden de mensen niet even gemakkelijk door de tijd heen en (vooral !) weer kunnen reizen als in hun vertrouwde driedimen-

sionale ruimte?
Het boek houdt zich niet bezig met sciencefiction-achtige fantasieën maar ontkent geenszins de theoretische mogelijkheid van bijvoorbeeld een tijdmachine waarbij grotere snelheden dan die van het licht uiteraard een onmisbaar ingrediënt zijn.
De materie wordt erg moeilijk als de tachytonen ter tafel komen. In theorie kan alles wat snelheid heeft in drie klassen worden verdeeld: deeltjes die zich minder snel voortbewegen dan het licht, deeltjes die zich precies even snel als het licht voortbewegen en hypotetische deeltjes (genoemde tachytonen) die het licht altijd te snel af zijn. Het bizarre is dat hoe sneller deze zich bewegen, hoe meer energie ze verliezen, bij een oneindig hoge snelheid zou hun energie nul zijn, de lichtsnelheid is voor deze deeltjes dus de ondergrens. Ze zijn dus als het ware het spiegelbeeld van de gewone materiedeeltjes, die zich onder de lichtsnelheid voortbewegen en waarvoor de lichtsnelheid de bovengrens is. Een wonderlijke en moeilijk te begrijpen eigenschap van deze deeltjes is, dat ze de tijdsvolgorde van de gebeurtenissen afhankelijk maken van de plaats waar de waarnemer zich bevindt.
Dit houdt in dat wat voor de ene waarnemer de oorzaak is, voor de andere het gevolg kan zijn en andersom. Dat bij juistheid van deze aanname de begrippen toekomst en verleden in hun grondvesten zouden dreunen moge hieruit duidelijk zijn.

Als je dat alles leest dan moet je er niet aan denken, wat de consequenties zijn als de theorie ooit praktijk wordt (en je weet dat tegenwoordig maar nooit; er is in het verleden al zoveel voor onmogelijk gehouden). Het impliceert niet alleen de mogelijkheid van ontmoetingen met overledenen maar ook met jezelf toen je nog kind was. Wat te denken van het feit dat er dan sprake is van een ontmoeting die in werkeijkheid nooit heeft plaatsgevonden of over de mogelijkheid dat iemand na een vliegramp als gevolg van een terroristische actie even in de tijd terug gaat om ervoor te zorgen dat de bom uit het vliegtuig wordt gehaald.
Hoewel het allemaal te gek is om los te lopen dienen we figuren als Herbert toch in ere te houden want fysisch gezien zou het toch ook te gek zijn als we ons lieten ringeloren door de snelheid van het licht, en hij doet daar tenminste wat aan.!

INFOPERSPECTIEF

Met schermbeelden als dit denkt oom Bob Witjas de computer aantrekkelijk te maken voor ukkies

JEUGDRUBRIEK *)

Kinderen van 3 tot 15 jaar, opgelet; ook voor jullie biedt de opkomende informatiseringleuks. Dankzij oom Bob Witjas van Paperback Direct zullen jullie binnenkort kunnen genieten van Topsoft. Wat is dat? Dat is een serie computerprogramma's die je iets kunnen leren, als pappie tenminste een PC- XT of AT-computer heeft (vraag hem daar dus naar). Als zo'n programma in de computer wordt gestopt dan weet de computer precies hoe hij jou knapper moet maken. Die computer is erg geduldig, wordt nooit kwaad en geeft geen strafwerk op. Hij is dus veel leuker dan de meneer of de juf op school en volgens oom Bob kunnen jullie er erg veel plezier aan beleven.
Voor de jongsten onder jullie zijn er leuke speelprogramma's met figuurtjes op het scherm en zo. Voor de al wat ouderen zijn er programma's die je laten zien wat je later worden kan, hoe het allemaal in elkaar zit met die sterren aan de hemel, hoe je op een hele leuke manier taal en rekenen kunt leren, hoe de planten- en dierenwereld in elkaar zit en nog een heleboel andere dingen. Natuurlijk moeten jullie wel eerst het toetsenbord van de computer leren gebruiken maar ook daarvoor heeft oom Bob een programmatje in huis. Mooi allemaal hè? Ga nu maar gauw met pappie naar de computerwinkel om een paar van die programmaatjes te halen. Misschien hoef je dan straks niet eens meer naar die vervelende school.

*) Willen de pappies van kinderen die dit nog niet kunnen lezen dit even aan hun kindjes voorlezen?

FRANK VAN ALPHEN

Slordig inspelen op de informatiemaatschappij

Amsterdam pretendeert al jaren communicatiestad nummer één te zijn en heeft een schotelantenne in een weiland geplaatst (Teleport).
Rotterdam heeft een grote haven met een Internationaal Transport Informatie Systeem (INTIS). En Den Haag is bang de boot te missen. Vandaar dat er nu een Den Haag bestuurhaven-project is. Stichting Maatschappij & Onderneming (SMO) bracht hierover, en over de maatschappelijke en economische gevolgen van de informatietechnologie, een rommelig boekje uit.

VERTAALSLAG

De derde uitgave van SMO-'Informatief' van 1988 draagt de titel 'Inspelen op de informatiemaatschappij, Den Haag: van residentie tot bestuurshaven'.
C.A. de Feyter, C. Mertens en M. Visser proberen in dit geschrift gevolgen en toepassingen van de nieuwe informatietechnologie één te beschrijven. In aansluiting daarop wordt het project 'Den Haag Bestuurshaven' besproken. Dit project heeft tot doel het functioneren van de overheid te verbeteren met behulp van de informatietechnologie. Men denke hierbij aan de nieuwbouw van de Tweede Kamer, nieuwbouw van departementen, en een fijne infrastructuur voor allerlei communicatiemiddelen.
In 'Ten geleide' meldt dr. W.J. de Ridder (directeur SMO) dat we de auteurs "die zich zeer veel moeite hebben getroost deze 'vertaalslag' naar onze lezers te maken" veel dank zijn verschuldigd. Het zou vriendelijker zijn geweest wanneer De Ridder 'zijn' lezers had bedankt voor het maken van een vertaalslag terug naar gewone grote mensentaal.

CONSULTANCY

Maar waar woorden verschillend worden gespeld, begrippen dan weer los, dan weer met een streepje en vervolgens aan elkaar worden geschreven en afkortingen inconsequent worden gebruikt is de lezer gewaarschuwd. De auteurs nemen het blijkbaar niet zo nauw met het presenteren van hun informatie over die magische informatiemaatschappij.
Want wat is dat nu eigenlijk helemaal die informatiemaatschappij?
De schrijvers weten dat ook niet en hun eerste stelling in hoofdstuk 6 'Resumé in de vorm van stellingen' luidt dan ook "Terecht wordt gesproken over de 'informatiemaatschappij'. Anders dan in bijvoorbeeld de industriële of kapitalistische sanenleving zijn 'informatie-technologie' de onmisbare elementen die het leven vorm geven:..." Dank zij de koekoek. Stel je die zogenaamde 'industriële of kapitalistische samenleving' eens voor zonder boeken, onderwijs, telefoon, telex en kranten.
Goed, laten we deze slordigheden over het hoofd zien, want de auteurs hebben niet de pretentie een publicatie te schrijven, die gebaseerd is op "systematisch onderzoek, maar op de praktijkbevindingen van een tweetal concultancybureaus, DCE Informatie Management Concultancy BV te Amsterdam en Chel Mertens BV te Den Haag (...)".
Helaas leert nadere bestudering van het werkje dat onze frisse concultancy boys (en girls?) zich ook nog schuldig maken aan de onsympathieke gewoonte leuke citaten uit andere artikelen te presenteren zonder dat erbij te melden.

TRENDSETTERS

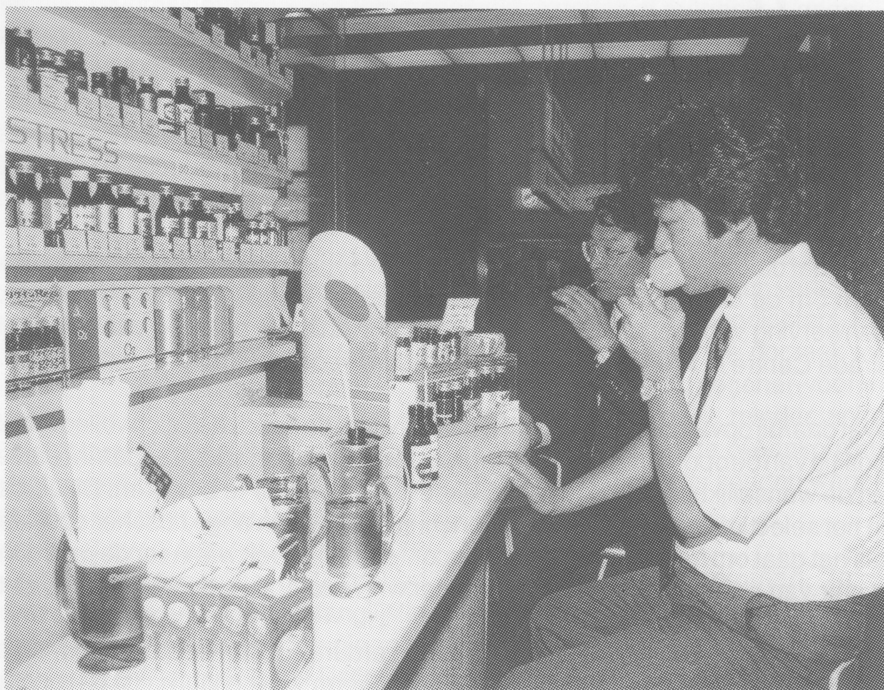
Staat er dan niets goeds in dit boekje? Jazeker, maar dat is een citaat van professor T. Huppes (Rijksuniversiteit Groningen), die al jaren aardige publicaties over dit onderwerp produceerd.
Laten we niet te somber worden want op één punt hebben we hier in ieder geval te maken met trendsetters op het gebied van de toepassing van nieuwe technologiën. De 'literatuurlijst' wekt de indruk dat de beide consultancybureaus er al bijna in geslaagd zijn het ideaal van het 'paperless office' te verwezenlijken. Acht van de genoemde titels zijn artikelen en daarvan is nog eens de helft afkomstig uit nummer vier (1987) van - het overigens uitstekende - blad 'Informatie & Informatiebeleid'.
Iedereen die in bovengenoemde materie genteresseerd is doet er dan ook beter aan dat blad te lezen en buiten het 'vertaalslag'-veld van de Feyter c.s. te blijven.

Japanners: rustig aan doen is pas ècht hard werken

Het enige verband dat het volgende verhaal met de informatica heeft is dat sommige in dat vak werkzame lieden vaak ook maar moeilijk kunnen ophouden met hun werk èn dat het een bewerking is van een stukje in de Chronical van computerfabrikant Cannon. Maar ik vond het te mooi om het de IPC-lezers te onthouden.

WIM VAN DEN EIJNDE

Tokyo's Energy Pool biedt twee opkikkers voor naar vertier zoekende stress-klanten: energierijke maar wel alcoholvrij drankjes en ingeblikte zuurstof met pepermunt- of aardbeiengeur.

ONTSPANNING IS INSPANNING

Het verhaal handelt over leden van een nieuwe denk-tank op regeringsniveau, het zgn. Leisure Development Center. Deze organisatie bestaat uit mensen die tot taak hebben om Japanse werknemers achter de broek te zitten dat ze wat vaker vrij nemen. En dat valt niet mee want in Japan is een vrije dag nemen en zelfs op tijd naar huis gaan een teken van uitermate onwelvoeglijk gedrag. Het navrante van de hele situatie is dat de medewerkers van dit centrum het zó druk hebben met hun missionaire werk, dat ze zelf maar 40 % van hun toegestane jaarlijkse vacantie kunnen opnemen.

Dat is dan mooi nog 20 % minder dan wat de gemiddelde Japanse werknemer consumeert .

Daarmee zou het verhaal al af kunnen zijn ware het niet dat er nog veel meer merkwaardige zaken in aan de orde komen. Zo wordt beschreven hoe sommige Japanse ondernemingen hun best doen om hun medewerkers eens wat anders te laten doen dan hun dagelijkse arbeid. Bijvoorbeeld door hun toevlucht te nemen tot rigoureuze maatregelen als het aanbieden van geld en vliegreizen en andere incentieven om ze toch maar hun rechtmatige vacantie te laten opnemen. En ofschoon ook daar de zesdaagse werkweek aan het veranderen is in een vijfdaagse, is het alsof de Japanner ontspanning pas ècht als hard werken beschouwt.

WORKAHOLICS

Al deze workaholic-waanzin vraagt wel zijn tol zoals bij iedereen die aan stress-condities onderhevig is. Het gevolg is dat velen aan de drank gaan. En dat doen ze dan bijvoorbeeld op plaatsen zoals de "Energy Pool" in het station van Tokyo. Deze bar biedt hen die eens wat afwisseling willen zo'n 200 energierijke drankjes; zonder alcohol, dat wèl maar brouwsels die rijk zijn aan vitaminen en die stress-verlichtend beloven te werken, zowel fysiek als mentaal. Wie daar nog onvoldoende mee uit de voeten kan, kan dan nog altijd zijn toevlucht nemen tot een handige vinding van de Japanse warme-bronnen-exploitanten, die tegen een aanzienlijke vergoeding bereid zijn een bad vol echt

>>

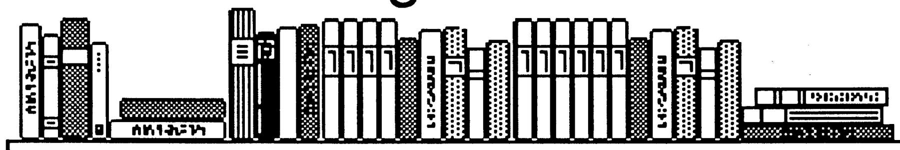
bronwater plus een geisha en een fles saké aan huis (of misschien wel op de zaak, om zoveel mogelijk tijdverlies te voorkomen) af te leveren.
Voor de minder draagkrachtigen leveren de heren distillateurs speciale bad-saké.
Aan het badwater toegevoegd wordt dit geacht eventuele spanningen en lichamelijke ongerechtigheden weg te wassen.

HET DOLSTE NIET DOL GENOEG

Het verhaal zou onvolledig zijn zonder te vermelden hoe een Osakiaanse acupuncturist zich in allerlei bochten wrong om een graantje mee te pikken van de markt voor naar ontspannende therapieën zoekende Japanners.
Hij vond daarop een oplossing door een nieuwe therapie waarbij door de acupunctuurnaalden zachte muziek in de patient wordt geïnjecteerd. Deze intramusculaire muziek wordt speciaal aanbevolen voor de lichamelijke kwellingen ten gevolge van stress.
Dat het dolste nog niet dol genoeg is blijkt uit het feit dat een uiterst vindingrijke Nipponnees iets heeft ontworpen voor hen die er eens helemaal uitwillen maar toch in hun werkomgeving willen blijven. Het is een door surf-experts ontworpen verende surfplak Het stelt de gebruiker in staat alle stuntjes uit te halen die met een echte surfplank mogelijk zijn en hij kan zich zo op vacantie wanen in Hawaii om daar in zijn vacantie-oord al surfend over de denkbeeldige aanrollende branding van de pacific te zoeven.

Allemaal te gek voor woorden maar als die japanners het nou leuk vinden waarom zouden wij ons daarover dan zorgen maken als wij in onze Toyota stappen, een plaatje schieten met onze Ricoh camera of onze computeruitvoer afdrukken op een NEC-printer.
Toch krijg ik de neiging om dit verhaal af te sluiten met: Europa is zo gek nog niet; de Japanners wèl en dat zullen we merken ook als we niet uitkijken.

Uitgelezen

BOEKBESPREKING DOOR RONALD VAN DULLEMEN

De dagelijkse praktijk van de PR-adviseur

Ter gelegenheid van 15 jaar Forman & Partners

In tegenstelling ot het Anglo-Saksische taalgebied is er in ons land betrekkelijk weinig literatuur over het dagelijkse werk van de PR-adviseur c.q. het PR-bureau. In de bijlagen van het vorig jaar in ons blad besproken voortreffelijke "Handboek voor P.R. en Voorlichting" vinden wij een aantal interessante 'casestudies' maar in het algemeen zijn de gangbare tekstboeken sterk theoretisch en met een didactische inslag geschreven. Typisch Nederlands, het zij zo.....

Daarom is het wel goed dat de directeur van het bureau Forman & Partners in Amsterdam, Paul Vogels, ons in zijn jubileum-boekje een 'blik achter de schermen' gunt ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van zijn adviesbureau; overigens zonder daarbij de geheimen van zijn opdrachtgevers prijs te geven.
Vogels is een voorbeeld van de succesvolle tweede-generatie PR-adviseurs in ons land (vader Rein Vogels behoorde als PR-directeur van de KLM typisch tot de eerste!) en zijn bureau was met een omzetstijging van bijna 50% in 1988 t.o.v. het voorafgaande jaar één van de koplopers op de 'top-tien' van de grotere bureaus zoals deze in Adformatie (nummer van 6 april jl.) werd afgedrukt.

Vogels (samen met 'ghost-writer' Maarten Westerman) cijfert zichzelf niet weg en dat hoeft ook niet. Te lang reeds staat in de Nederlandse PR-praktijk (en Forman & Partners is ondanks bindingen met een groot reclame-bureau een overwegend Nederlands gebeuren) het licht onder de korenmaat. Met het boekje "....volgens Vogels" wil men hier iets aan doen.

Makkelijk leesbaar wordt aan de hand van uiteenlopende 'cases' de dagelijkse praktijk van o.m. crisis- en issue-management, produkt-introductie en -informatie, lobbying en fondsenwerving, milieu-problematiek alsmede de techniek van media-training beschreven.
Het gaat daarbij over bekende gevallen als de poging van de gemeente Amsterdam om de Olympische Spelen 1992 binnen te halen, de succesvolle fondsenwerving voor het Concertgebouw en voor Artis, de opening van het World Trade Centre in Amsterdan en tal van andere voorbeelden.

Wat daarbij opvalt zijn de praktische inventiviteit, de noodzaak zich volledig in de positie van de opdrachtgever en zijn diverse doel- en publieksgroepen in te leven en de wenselijkheid zijn onafhankelijkheid als adviseur te bewaren. Dit uit zich in het selectief versturen van persberichten en het zich nog kritischer opstellen als het gaat om het beleggen van persconferenties. Ook wanneer de opdrachtgever van oordeel is dat de pers handenwrijvend op het bedrijfsnieuws zit te wachten.
Vogels is van mening dat het niet lang meer zal duren of de meeste persberichten worden langs elektronische weg naar het scherm van de journalist gezonden.

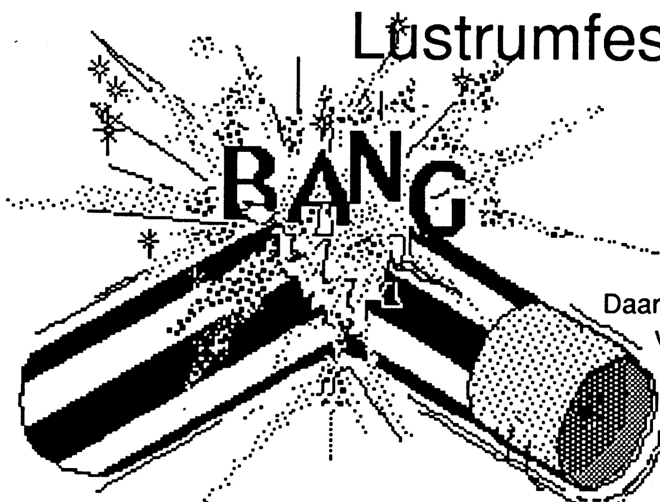
De staf van Forman & Partners, zo'n vijftien medewerkers, bestaat voor twee-derde uit vrouwen, veelal in zelfstandige en executieve posities. "Het bureau heeft door de jaren heen een groter aanbod van vrouwen gekregen, die zich op het bureau en bij de klanten altijd voortreffelijk waar hebben kunnen maken. Niet alleen doordat vrouwen over het algemeen over betere contactuele eigenschappen beschikken dan mannen", schrijft Paul Vogels. "Want hoewel dat nog steeds van belang is heeft public relations zich vooral ontwikkeld tot een intelligene vak."
En hij vervolgt met te zeggen dat men vrouwen in de PR respecteert om hun kennis; "als je het gehele aanbod van jonge mensen overziet en de besten selekteert zal minstens zestig procent vrouw zijn!"

In zijn boekje rekent Vogels ook af met een modisch misverstand ten opzichte van de naam en inhoud van public relations. Er is de laatste tijd een stroming ontstaan, waarbij men liever spreekt over public affairs, corporate affairs en corporate communications en hierdoor is de naam public relations ten onrechte gedevalueerd. PA houdt zich immers niet met alle maar met een geselekteerd aantal doelgroepen bezig. "Consultants in public affairs zijn in wezen adviseurs, die slechts een gedeelte van de PR voor de onderneming bewaken en onderhouden. Hetzelfde geldt voor de beoefenaren van financiële public relations, die zich vooral bemoeien met contacten met de financiële publieksgroepen". En dan volgt een beargumenteerd pleidooi voor een herwaardering van het begrip en de naam.

Kortom, een heel aardig boekje om een indruk te krijgen van het veelzijdige beroep van de public relations adviseur.

"... volgens Vogels" kan worden verkregen door storting van ƒ 27,50 op bankrekening 54.03.15.400 van Forman & Partners te Amsterdam.

Lustrumfestiviteiten komen in zicht

September en oktober van dit jaar worden maanden om nooit meer te vergeten. September is de maand waarin InfoPers een verrassend lustrumcongres gaat beleven en in de wijnmaand oktober zullen alle registers worden opengetrokken voor een feest dat nog jaren gespreksstof zal opleveren.
De Lustrumcommissie, die wordt gevormd door Yvette Cramer, Birgitta van Loon, Robert de Moll en schrijver van dit verhaal, hebben alle creativiteit gebundeld om te komen tot de beide aansprekende evenementen.
Op de algemene ledenvergadering in Zoeterwoude was er nog een waas rond de plannen, maar dag voor dag worden de contouren nu beter zichtbaar.
Het congres zal onze vereniging en de aanverwante beroepsorganisaties een spiegel voorhouden over informatica en de rol van al dat hightech spul in het dagelijkse leven. Inhoudelijk worden daarbij vragen gesteld en naar alle waarschijnlijkheid ook beantwoord, die wij ons niet elke dag stellen.
De Lustrumcommissie is van mening dat een vereniging die tien jaar wordt zich wel gedachten mag en moet maken over de maatschappelijke effecten van onze gezamenlijke activiteiten.
De datum voor het congres kunnen we helaas nog niet geven. De Tweede Kamer-fractie van de VVD zit ons danig in het vaarwater. Momenteel wordt een nieuwe passende datum en locatie gezocht. We informeren u daar zo snel mogelijk over.
En dan het feest. Uitgangspunt voor de commissie is geweest dat sociaal contact tussen de leden en hun partners voorop moet staan.

Daarnaast moet het feest verrassende elementen bevatten; een Infopers-lustrum moet ook de verwende PR-mensen en journalisten uit de automatiseringsbranche nog iets nieuws te bieden hebben.
Dat de locatie goed bereikbaar moet zijn, spreekt voor zich.
Inmiddels hebben we verschillende oorden bezocht. We hebben ons laten verwennen in tropische omgevingen, we hebben kinderdromen waarheid laten worden en zijn cultureel gepokt en gemazeld. Wat ons plat heeft gekregen blijft voor allen nog een vraag. De gekozen lokatie heeft in ieder geval veel banden met onze automatiseringsbranche.
De datum voor het feest, die nog niet met het bestuur is afgestemd, laten we nog even in het midden. Maar houdt u in uw agenda vooral de avonden van week 42 zo schoon mogelijk!
Over de financiën voor onze lustrumactiviteiten zijn wat vragen in omloop. Zoals gemeld op de algemene ledenvergadering: Meer geld hebben we altijd nodig, maar helemaal zonder zit de commissie niet.
Voor het congres en het feest hebben we 52.500 gulden begroot, een in onze visie en die van ons bestuur realistisch bedrag.
Voor uw bijdragen is een speciaal bankrekeningnummer geopend door onze penningmeester Tino Bakker, zodat ook dat prima in de hand is.
Eigenlijk staat niets een plezierige informatieve en uitbundige viering van ons tweede lustrum in de weg. Wij, de lustrucommissie, kijken er met veel vertrouwen en enthousiasme naar uit en we nemen aan dat ook alle rechtgeaarde InfoPers-leden met datzelfde enthousiasme aan de lustrum-evenementen zullen deelnemen.

CEES BOUTENS
voorzitter Lustrumcommissie

Nieuws uit de ledenkring

Er was de laatste maanden weer heel wat beweging onder de InfoPers-leden, voor zover het de werkking en huisvesting betreft.
Niet elk lid zond uit eigen beweging de gewenste informatie naar het secretariaat maar er was nochtans geen tekort aan nieuws.

* COK DE ZWART verruilde zijn redacteurschap bij Computerworld voor een PR-functie bij Nixdorf Computers in Vianen, waar hij een belangrijk deel van het werk van ons oud-lid C. de Jong overneemt, die het wat kalmer aan gaat doen.
  Op zijn beurt trad WIM AMERONGEN toe tot de redactie van Computerworld in Amsterdam.

* JOS VAN DEN BERG (Buro voor Industriële Publiciteit BV) betrok een groter pand in Den Haag teneinde aan de groeiende vraag van zijn klantenkring tegemoet te komen.

* Van ons lid EMILY KNEGTEL kregen wij het bericht, dat zij met ingang van 1 maart jl. niet langer werkzaam is voor HAS Nederland en Microland maar is aangesteld als general manager van Apricot Systems International in Haarlem. In die kwaliteit is zij verantwoordelijk voor de opzet van de distributiekanalen van de netwerksystemen van deze leverancier. Wij wensen haar daarbij veel succes.

* PTIS-press officer R.F. SCHRIEK verruilde zijn functie voor die van marketing communications manager van Circle Information Systems in Heerlen (waar wijlen Leo Huijgen door Philips voordien was geaccrediteerd). De perscontacten van PTIS Den Haag zijn nu in handen van de heer D.J. Wielinga.

* "Is een vertrek na amper een jaar niet wat snel", vraagt LEENDERT BIKKER zichzelf af in een perbericht waarin hij de vestiging vn zijn eigen praktijk Bikker Public Relations in Delft aankondigt. Hij doelt op zijn korte dienstverband bij de vereniging COSSO in Den Haag als manager PR. Maar als geruststelling voegt hij er aan toe, dat er met zijn oude werkgever een werkovereenkomst werd gesloten voor alle in- en externe communicatie van COSSO. Bikker blijft secretaris van de Beleidscommissie Marketing van genoemde ondernemersorganisatie.

Leendert Bikker

* Het onlangs toegelaten lid HANS HERMANS werkt thans onder de naam "Letter A" voor opdrachten op het gebied van de voorlichting, journalistiek en publiciteit.
  Eén van zijn recente opdrachten was de organisatie van een symposium "Hoe gebruik je de nieuwe media?" in Utrecht (6 juni) in opdracht van de Jaarbeurs en onder auspiciën van de Nederlandse Vereniging van Voorlichters.

* Naar wij vernamen werkt ESTHER TEN CATE niet langer bij Genico Software in Badhoevedorp en heeft drs. I. VAN ROSSUM onlangs haar werkgever Management Share Benelux BV in Amsterdam verlaten voor een andere werkkring in een softwarebedrijf.
  Dames, wees zo vriendelijk en stuur wat nadere inlichtingen naar de reactie van uw vereniging InfoPers. Bedankt bij voorbaat!.

Foto's gevraagd

De stroom foto's en andersoortige illustraties in InfoPers Communicatie loopt achteruit.
Dat is jammer, want we hebben met ingang van dit nummer de gelegenheid om via een betere verwerking van fotomateriaal bij de drukkerij juist een betere kwaliteit afdrukken te realiseren.
Als u dus spontaan een verhaal schrijft of alleen maar een foto heeft met informatiewaarde voor alle leden, dan is uw redactie daar bij voorbaat zeer in geïnteresseerd.

Zonder foto's wordt ons blad een grauwe brei van teksten, die, hoewel toch van een zeer lezenswaardig niveau, toch niet echt kunnen bekoren.

Geen automatisme!

De aanmelding van een nieuw lid vindt zeer veelvuldig plaats. Veel InfoPers-leden hebben daarbij het gevoel dat een potentieel lid ook automatisch lid wordt. Dat is echter niet het geval!

Niet dat we een soort inquisitie hebben als vereniging, maar het kan toch voorkomen dat een voorgedragen persoon niet als lid wordt toegelaten. Als een InfoPers-lid andere, positievere verwachtingen heeft gewekt kan zo'n situatie voor alle betrokkenen zeer pijnlijk zijn.

Daarom nog maar eens:
Voordragen voor lidmaatschap betekent niet automatisch ook een daadwerkelijk lidmaatschap.

Kennismaken met onze nieuwe leden

Eerder dit jaar werden een drietal kandidaat-leden tot het lidmaatschap toegelaten. Hieronder volgen enkele personalia:

dhr.drs. P.F.M. Grondman
(categorie 1)
FREE LANCE
PUBLICIST
ADVISEUR
H.J.M. Walenkampstraat 11
1019 CX Amsterdam
tel.: 020-949559

Na het beëindigen van zijn studie aan de Universiteit van Amsterdam was Grondman van juli 1985 ca. twee jaar werkzaam als voorlichter en redacteur van o.m. Stichting Academisch Rekencentrum (SARA) en als redacteur van Computerworld. Op 1 juli 1987 begon hij als zelfstandig journalist en adviseur.

dhr. mr. V.A. de Pous
(categorie 1)
PUBLICIST/ADVISEUR
JURIDISCHE ASPECTEN
INFORMATIETECHNIEK
Saffierstraat 53c
Postbus 51005
1007 EA Amsterdam
tel.: 020-6646587

De studie Nederlands recht, welke in 1984 werd voltooid, bracht ons nieuwe lid op het terrein van de juridische aspecten van de informatietechniek. Op dit gebied is hij o.m. actief in het kader van de beroepsorganisatie NGI en als free lance publicist in de bekende computerbladen.

mw. Margaretha Achterberg
(categorie 1)
FREE LANCE TEKSTSCHRIJVER
Reigerskamp 520, 3607 JE Maarssen
tel.: 03465-62089

Kantooradres: Domplein 1, 3512 JC Utrecht, tel.: 030-314038. Na de HAVO-opleiding 12 jaar werkzaam in de automatisering. Eerst 9 jaar bij Digital Equipment, waarvan de laatste 6 jaar in commerciële functies. Daarna als afdelingsmanager bij Berendsen Computer Products en vervolgens bij Mircosoft als dealer-manager en als marketing communications. Per mei 1988 begonnen als free lance tekstschrijver, waarbij zij zich vrijwel uitsluitend richt op de automatiseringsbedrijven. Haar hobbies zijn o.m. fitness-bodybuilding, lezen, schrijven, puzzelen en koken.

mw. Paula van Overveld
(categorie 2)
PR-MEDEWERKSTER & DIRECTIE ASSISTENTE
ROCOMP BV EINDHOVEN
Prins Hendrikstraat 28, 5611 HK Eindhoven
tel.: 040-455108

Kanootradres: Postbus 1166, 5602 BD Eindhoven, tel.: 040-425025. Na Atheneum en Schoevers, volgde Paula een 2-jarige opleiding Personeelszaken en een opleiding PR (NGPR-A). Is nu werkzaam bij een jong dynamisch automatiseringsbedrijf, waarbij haar taken op het PR-vlak lopen van coördinatie van en contacten met de pers, reclame-bureaus, media, opzet en organisatie van mailings, open dagen, seminars, beurzen e.d. tot het vormgeven van het dagelijks gezicht van Rocomp naat buiten toe; inrichting gebouw, autobelettering, neon-reclame, e.d.

Aanmelding lidmaatschap

Tijdens de in april jl. gehouden ledenvergadering werd aangekondigd, dat de aanmeldingen voor het lidmaatschap voortaan ook door middel van circulaires ter kennis van de leden zullen worden gebracht. Dit om behandeling van de aanvragen te kunnen bespoedigen. Vooruitlopend hierop volgt hieronder een onlangs binnengekomen aanmelding. Eventuele bezwaren tegen toelating dienen binnen 3 weken na binnenkomst van het blad te worden doorgegeven aan de voorzitter van de Ballotage-commissie,
de heer W. Koole, Pioenweg 11, 2565 AX Den Haag.
Het betreft de volgende kandidaat:

dhr.drs. F.H. van der Maas (categorie 2)
PERSVOORLICHTER
KONINKLIJKE NED. JAARBEURS
Korte Jufferstraat 68, 3512 EZ Utrecht

Mutaties Ledenboekje 88/89

Teneinde het ledenboekje up-to-date te houden doet men er goed aan de volgende wijzigingen aan te brengen:

pag. 13 **bestuur**
Frank D.P.M. Lether, secretaris
Dorpstraat 143, 3751 EP Bunschoten
tel: 03499-86587

pag. 20 Wim Amerongen
redacteur Computerworld
kantooradres: Paulus Potterstraat 18
1071 DA Amsterdam
tel.: 020-6646426

pag. 21 Jos B. van den Berg
kantooradres: Postbus 82174
2508 ED 's-Gravenhage
tel: 070-512464

pag. 27 Ing. J.W. Brogt
tel. kantoor: 070-988100

pag. 33 M. Dirkse
kantooradres: Bull Nederland NV
(PB 22859) Hoogoorddreef 66-68
(1100 DJ) 1101 BE Amsterdam Z.O.
tel.: 020-5652111

pag. 43 J.G. Hoekstra
privé-adres: Fabrikeurstraat 20, 1211 DJ Hilversum
tel: 035-211777

pag. 47 Emily H.A.M. Knegtel
kantooradres: Apricot Systems Int.
Frederikspark 1, 2012 DA Haarlem
tel: 023-340884

pag. 55 Frank D.P.M. Lether
privé-adres: Dorpstraat 143, 3751 EP Bunschoten
tel: 03499-86587

pag. 56 E.A. Luinstra
kantooradres: (PB 245) Ir. D.S. Tuynmanweg 3
(4130 EE) 4131 PN Vianen
tel.: 03473 70650

pag. 57 Lucas Michels
privé-adres: Valkeniersborch 41, 3992 CH Houten
tel.: 03403-79281

pag. 69 R.F. Schriek
kantooradres: Circle Information Systems
Heerlen
tel: 045-734204
functie: marketing communications manager

pag. 72 Ellen Starink
privé-adres: Oudezijds Achterburgwal 149
1012 DC Amsterdam
tel.: 020-268739

pag. 75 Jan W. Stremming
Waddenstraat 283, 2036 LG Haarlem

pag. 75 Robert Stremming
privé-adres: Westeinde 18
2056 JJ Haarlem

pag. 80 ing. Reinold J. Romberg
privé-adres: Lekstraat 9, 7071 VB Delft

pag. 83 A.W. Verputten
kantooradres vervalt

pag. 84 Hans van Vliet
tel. kantoor: 070-988177

pag. 89 K.D. Zilverschoon
tel.: kantoor: 070-988242

pag. 91 drs. C.L. de Zwart
kantooradres: Nixdorf Computer BV
(PB29) Mijlweg 7-9
(4130 EA Vianen) 4124 PJ Hagestein
tel: 03473-72904

Nieuwlid Leendert Bikker
(categorie 2)
direkteur Bikker Public Relations
Gerbrandylaan 31, 2625 LP Delft
tel: 015-620324